

710

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I DZIEDZICTWA NARODOWEGO

z dnia 12 czerwca 2001 r.

w sprawie warunków i trybu dopuszczania do użytku szkolnego programów nauczania i podręczników oraz zalecania środków dydaktycznych dla szkół i placówek artystycznych.

Na podstawie art. 22 ust. 2 pkt 3 w związku z art. 32a ust. 4 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 1996 r. Nr 67, poz. 329 i Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 28, poz. 153 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 117, poz. 759 i Nr 162, poz. 1126 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 19, poz. 239, Nr 48, poz. 550, Nr 104, poz. 1104, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1320) zarządza się, co następuje:

§ 1. Program nauczania zawiera opis sposobu realizacji celów i zdań, ustalonych w podstawie programowej, określonej odrębnymi przepisami, zwanej dalej „podstawą programową”, lub innych zadań wspomagających realizację tych celów, a w szczególności:

- 1) szczegółowe cele edukacyjne kształcenia i wychowania,
- 2) materiał nauczania związany z celami edukacyjnymi,
- 3) procedury osiągania celów.

§ 2. 1. Podręcznik szkolny przeznaczony do użytku szkolnego zawiera systematyczną prezentację treści kształcenia, ujętych w podstawie programowej, oraz wskazówki ułatwiające samodzielną pracę ucznia.

2. Za podręcznik szkolny przeznaczony do kształcenia artystycznego można uznać także książkę przeznaczoną dla ucznia, wspomagającą realizację celów ustalonych w podstawie programowej, opracowaną do programu nauczania dopuszczonego do użytku szkolnego.

3. Środek dydaktyczny stanowią:

- 1) książka przydatna do ćwiczenia określonych umiejętności, wspomagająca nauczanie albo poszerzająca wiedzę z wybranego obszaru kształcenia, zwana dalej „książką pomocniczą”,
- 2) inne przedmioty, przyrządy i urządzenia przydatne nauczycielowi lub uczniowi w procesie dydaktycznym.

§ 3. 1. Program nauczania dopuszcza do użytku szkolnego minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego na wniosek osoby fizycznej, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

2. Wniosek o dopuszczenie do użytku szkolnego programu nauczania określa: typ szkoły, cykl kształcenia, etap edukacyjny (etapy edukacyjne), przedmiot, blok przedmiotowy lub inny rodzaj zajęć edukacyjnych, dla których program jest przeznaczony, oraz autora (współautorów) programu.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, wnioskodawca załącza proponowany program nauczania oraz jego dwie recenzje:

- 1) dotyczącą zgodności materiału nauczania z zakresem treści wskazanym w podstawie programowej, a także oceny przydatności metodycznej programu nauczania, opracowaną przez specjalistę z zakresu danej dziedziny, zwanego dalej „specjalistą”, posiadającego co najmniej pięcioletnią praktykę nauczycielską,
- 2) dotyczącą oceny poprawności merytorycznej programu nauczania z uwzględnieniem stanu wiedzy w dziedzinie, której program nauczania dotyczy, opracowaną przez specjalistę posiadającego wykształcenie wyższe z dziedziny wiedzy zgodnej z zakresem treści, które program nauczania obejmuje.

§ 4. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego na podstawie dokumentów, o których mowa w § 3, po uzyskaniu dodatkowej opinii wskazanego specjalisty lub wskazanych specjalistów, dopuszcza lub odmawia dopuszczenia do użytku szkolnego programu nauczania.

§ 5. Dopuszczone do użytku szkolnego programy nauczania wpisywane są do wykazu prowadzonego przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, zwanego dalej „wykazem”, ze wskazaniem:

- 1) typu szkoły, przedmiotu, bloku przedmiotowego lub innego rodzaju zajęć edukacyjnych, dla których program jest przeznaczony,
- 2) autora (współautorów), tytułu programu, a w przypadku programu przeznaczonego do publikacji — także wydawcę,
- 3) numeru dopuszczenia.

§ 6. 1. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego skreśla program nauczania z wykazu, o którym mowa w § 5, na wniosek uprawnionej osoby fizycznej, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej albo z urzędu, w przypadku gdy program utracił aktualność.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, załącza się uzasadnienie.

3. Skreślenie programu nauczania następuje na podstawie opinii specjalisty wskazanego przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

§ 7. 1. W szkole artystycznej program nauczania dla zajęć edukacyjnych dobiera nauczyciel prowadzący te zajęcia, uwzględniając możliwości uczniów i wyposażenie szkoły.

2. Nauczyciel może wybrać odpowiedni program nauczania spośród programów, o których mowa w § 18, oraz spośród programów wpisanych do wykazu, o którym mowa w § 5, albo opracować własny program, samodzielnie lub z wykorzystaniem dopuszczonych do użytku szkolnego programów nauczania.

3. Nauczyciele prowadzący zajęcia ustalają zestaw programów nauczania, na który składają się programy dla poszczególnych zajęć edukacyjnych, zwany dalej „szkolnym zestawem programów”.

4. Program nauczania opracowany samodzielnie przez nauczyciela może zostać wprowadzony do szkolnego zestawu programów po uzyskaniu pozytywnej opinii nauczyciela mianowanego, posiadającego wykształcenie wyższe z dziedziny wiedzy zgodnej z zakresem treści, które program obejmuje.

5. Szkolny zestaw programów musi uwzględniać całość podstawy programowej.

6. Szkolny zestaw programów dopuszcza do użytku szkolnego dyrektor szkoły po zasięgnięciu opinii rady pedagogicznej oraz rady szkoły, a jeżeli nie została ona powołana — opinii rady rodziców. Osoby sprawujące nadzór pedagogiczny udzielają szkołom i nauczycielom niezbędnej pomocy w sprawach szkolnego zestawu programów.

§ 8. 1. Warunkiem dopuszczenia podręcznika szkolnego lub zalecenia książki pomocniczej do użytku szkolnego jest uzyskanie trzech pozytywnych recenzji kwalifikacyjnych opracowanych przez specjalistów, w tym:

- 1) dwóch recenzji zawierających ocenę poprawności merytorycznej, w tym ocenę materiału ilustracyjnego, a także ocenę przydatności dydaktycznej,
- 2) jednej recenzji zawierającej ocenę poprawności językowej podręcznika lub książki pomocniczej.

2. Do dopuszczania do użytku szkolnego podręcznika szkolnego, o którym mowa w § 2 ust. 2, przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio.

§ 9. Warunkiem zalecenia do użytku szkolnego środka dydaktycznego, przeznaczonego do jednego przedmiotu, niebędącego książką pomocniczą, jest uzyskanie dwóch pozytywnych recenzji opracowanych przez specjalistów, zawierających ocenę poprawności merytorycznej, przydatności dydaktycznej oraz jakości technicznej.

§ 10. 1. Podręcznik szkolny dopuszcza lub środek dydaktyczny zaleca do użytku szkolnego minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego na wniosek osoby fizycznej, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej. Wniosek określa: dla jakiego obszaru kształcenia, poziomu nauczania i typu szkoły przeznaczony

jest podręcznik szkolny lub środek dydaktyczny, a także rok wydania lub rok produkcji.

2. Do wniosku załącza się proponowany przedmiotowy materiał oraz recenzje, o których mowa w § 8, i oświadczenie wnioskodawcy, że nie narusza praw autorskich.

3. W przypadku środka dydaktycznego niebędącego książką pomocniczą załącza się recenzje, o których mowa w § 9, oraz oświadczenie wnioskodawcy, że posiada on tytuł prawny do środka dydaktycznego, o którego zalecenie do użytku szkolnego wnioskuje, oraz że nie narusza praw osób trzecich, w szczególności praw autorskich.

4. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego może zwrócić się do wnioskodawcy o przedstawienie dodatkowej recenzji lub zlecić opracowanie dodatkowej recenzji wskazanym specjalistom.

§ 11. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, na podstawie zebranej dokumentacji, o której mowa w § 10, dopuszcza lub odmawia dopuszczenia podręcznika bądź zaleca lub odmawia zalecenia środka dydaktycznego do użytku szkolnego.

§ 12. 1. Dopuszczenie podręcznika szkolnego lub zalecenie książki pomocniczej do użytku szkolnego może nastąpić przed ukończeniem cyklu wydawniczego, na podstawie kompletnego opracowania, zawierającego materiał ilustracyjny, i dotyczy danego wydania oraz kolejnych niezmienionych wydań.

2. Zalecenie środka dydaktycznego niebędącego książką pomocniczą do użytku szkolnego może dotyczyć wyłącznie gotowego wyrobu i dotyczy danej oraz kolejnych niezmienionych serii produkcyjnych. Wzorec zalecanego środka dydaktycznego przechowuje producent.

§ 13. Podręczniki szkolne i środki dydaktyczne dopuszczone lub zalecone do użytku szkolnego wpisuje się do wykazu, o którym mowa w § 5.

§ 14. 1. Wydawca podręcznika szkolnego wpisanego do wykazu zamieszcza w podręczniku adnotację: „Podręcznik dopuszczony do użytku szkolnego przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego na podstawie recenzji specjalistów: Numer dopuszczenia”.

2. Producent środka dydaktycznego wpisanego do wykazu zamieszcza w sposób zwyczajowo przyjęty dla danej grupy wyrobów informację: „Środek dydaktyczny zalecany do użytku szkolnego przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego na podstawie recenzji specjalistów: Numer zalecenia”.

§ 15. 1. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego skreśla podręcznik szkolny lub środek dydaktyczny z wykazu, o którym mowa w § 5, na wniosek uprawnionej osoby fizycznej, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej

osobowości prawnej albo z urzędu, w przypadku gdy podręcznik lub środek dydaktyczny utracił aktualność.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, załącza się uzasadnienie.

3. Skreślenie podręcznika szkolnego lub środka dydaktycznego następuje na podstawie opinii specjalisty wskazanego przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

§ 16. Koszty recenzji, o których mowa w § 3 ust. 3, § 8, 9 i 10 ust. 4, ponoszą wnioskodawcy.

§ 17. W szkole mogą być stosowane eksperymentalnie podręczniki szkolne niewpisane do wykazu, o którym mowa § 5, jeżeli ich wprowadzenie odbywa się zgodnie z przepisami określającymi zasady i warunki prowadzenia działalności innowacyjnej i eksperymentalnej.

§ 18. W zakresie kształcenia ogólnego w szkołach i placówkach artystycznych mogą być stosowane programy nauczania, podręczniki dopuszczone do użytku szkolnego oraz środki dydaktyczne zalecane przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania.

§ 19. Do wniosków o dopuszczenie podręcznika szkolnego lub zalecenie książki pomocniczej albo innego środka dydaktycznego do użytku szkolnego, złożonych i nierozpatrzonych do dnia wejścia w życie rozporządzenia, stosuje się przepisy niniejszego rozporządzenia.

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego:

K. M. Ujazdowski

711

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

z dnia 20 czerwca 2001 r.

w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej oraz zasad lokowania środków Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Na podstawie art. 56 ust. 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887 i Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 26, poz. 228, Nr 60, poz. 636, Nr 72, poz. 802, Nr 78, poz. 875 i Nr 110, poz. 1256, z 2000 r. Nr 9, poz. 118, Nr 95, poz. 1041, Nr 104, poz. 1104 i Nr 119, poz. 1249 oraz z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298 i Nr 39, poz. 459) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady gospodarki finansowej oraz zasady lokowania środków Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, o którym mowa w art. 51 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, zwanej dalej „ustawą”.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) FUS — Fundusz Ubezpieczeń Społecznych,
- 2) fundusze — fundusze wyodrębnione w ramach FUS na podstawie art. 55 ustawy,
- 3) Zakład — Zakład Ubezpieczeń Społecznych, o którym mowa w art. 66 ustawy.

§ 3. 1. Roczny plan finansowy FUS, obejmujący wszystkie źródła przychodów i wydatków określone w ustawie oraz stan początkowy i końcowy FUS, opracowuje się na okres roku budżetowego.

2. Wydatki ustalone w układzie wykonawczym planu finansowego FUS, dotyczące wydatków na świad-

czenia z ubezpieczeń społecznych, mogą być dokonywane bez zmiany planu, jeżeli znajdą pokrycie w ponadplanowych przychodach, nadwyżce środków zgromadzonych w latach ubiegłych lub zaciągniętych kredytach i pożyczkach.

3. Zakład sporządza sprawozdania z realizacji planu finansowego FUS w terminach i na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

4. Nie dokonuje się podziału planu finansowego FUS na terenowe jednostki organizacyjne.

§ 4. 1. Wysokość odpisu na działalność Zakładu z poszczególnych funduszy ustala się proporcjonalnie do wysokości planowanego przypisu składek na te fundusze.

2. Środki finansowe stanowiące odpis na działalność Zakładu, o którym mowa w ust. 1, przekazuje się na rachunek bankowy Zakładu po 15 dniu każdego miesiąca w wysokości 1/12 kwoty zatwierdzonej w ustawie budżetowej.

§ 5. Rozliczenia finansowe FUS z budżetem państwa, z Państwowym Funduszem Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, o którym mowa w art. 45 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123, poz. 776 i Nr 160, poz. 1082, z 1998 r. Nr 99, poz. 628, Nr 106, poz. 668, Nr 137,